

Az ország legjobb sörgyára

Jegyzetek az élüzem avatásról...

SZOMBATON délután nagyon sokan igyekeztek a városból kijelre a Vorosilov úton. — Talán búcsú van Miklós-fán? — kérdezte valaki. — Dehogy. Élüzemet avatnak a sörgyárban! — kapta a választ a kíváncsiskodó.

VALÓ IGAZ, hogy még egyetlen nagykanizsai gyár élüzemavatóján sem volt annyi vendég, mint most a sörsőkén. No igen, ide érdemesebb vendégségbe menni, mint tesszem azt, egy vasipari vállalat-hoz. Hogy miért? Könnyen kitalálható: a gyár termelvényeiből fogyasztani is lehet.

A GYÁR KULTÚRHÁZA még nincsen készen. Az élüzem avatója a szakszervezet központi vezetőségének képviseletében egy elvtársnő utazott Nagykanizsára, s pénteken este természetesen körülnézett, hogy miként állnak az ünnepi előkészületekkel.

Mikor a még kétes tisztaságú, építőanyagokkal teli, félig kész kultúrterembe ért, megijedt a kanizsaiak közlésétől:

— Itt lesz holnap délután két órákor az avató ünnepség! — Itt? Ne vicceljenek velem az elvtársak, hisz ide jóformán még be sem lehet jönni. Mutassák meg nekem azt a helyet, ahol valóban megrendezik az ünnepséget.

— No jó — mondta a sörgyáriak —, megmutatjuk, de csak holnap délnben, mert ma már későre jár az idő.

A budapesti vendég beleegyezett. Másnap a meglepetéstől szóhoz sem tudott jutni. A félig kész, építőanyagokkal teli, kétes tisztaságú kultúrterem helyén ragyogóan tiszta, nagy-szerűen feldíszített, szépen berendezett helyiséget talált.

— Maguk valóságos varázslók — mondta. Lehet, hogy igaz?

AZ ÜNNEPSÉGEN többen felszóltak. Sok fontos kérdéssel szó esett. A beszédekből emeljük ki egy részt, amely talán a leghűbb tükrökép a sörgyáriak munkájáról. Ime:

1956 június 16-án kezdődött a gyárban a termelés. Nagyon sok berendezés még csupán félkész állapotban volt. Ennek ellenére a sörgyártás tervét már az 1956-os II. félévben túlteljesítették.

1956 II. félévében 111 ezer hektoliter sört főztek, és 85 ezer hektoliter kész sört adták át a kereskedelemnek.

1957. Megkezdték a malátagyár építését, tengericsirátlanító üzemet építettek, Balatonbogláron és Keszthelyen kirendeltséget létesítettek.

Az év során 273 ezer hektoliter főzött sört, és 260 ezer hektoliter készáru sört gyártottak. Tervezett nyereségüket 2 millió 146 ezer forinttal túlteljesítették.

1958. Az első félévben új kirendeltséget építettek Balatonfüreden, megvalósították a sör tanokban való szállítást — ez nagyon gazdaságos és csökkenti az önköltséget —, 12 ezer hektoliterrel bővítették az ászokteret.

A félév alatt 204 ezer hektoliter főzött sört és 158 ezer hektoliter készáru sört gyártottak. A tervezett nyereséget 1 millió 164 ezer forinttal túlteljesítették.

Eredmény: Elnyerték az élüzem címet. Nem varázslat. Munka!

SOK TÁVIRATI és közvetlen szerencsekívánatokban volt részük a sörgyáriaknak szombaton. A különböző szervek, vállalatok részéről érkező szerencsekívánatok természetesen jól estek mindenkinek. De talán mégis legjobban akkor örültek, mikor az ünnepség során két pöttömnyi, vörösnak-kendős úttörő, egy kislány és egy kislány, határozott léptekkel felment az ünnepi emelvényre, s a ligetvárosi általá-

nos iskola úttörő csapatának jókívánásait adták át a gyár dolgozóinak.

A két kis emberkét — mondanom sem kell — forró taps köszöntötte.

A NAGYKANIZSAI Sörgyár élüzem avató ünnepségén 51 ezer 990 forintot osztottak ki a vállalat 123, legjobb munkát végző dolgozója között. 17 fő kapott «kiváló dolgozó» oklevelet, 33 fő pedig igazgatói dícsérő oklevelet.

A gyár legkiválóbb üzemének címét és az ezzel járó vándorzászlót a hordófejtő és hordómosó üzemrész dolgozói kapták.

A legkiválóbb kirendeltség címét és a vándorzászlót a kaposvári kirendeltség dolgozói nyerték el.

A SÖRGYÁRIAK mindannyian nagyon örültek az élüzem címnek. A nagy öröm közepette nem feledkeztek meg azokról sem, akik a gyárat építették.

Az építőipari dolgozókat is

meghívták az avatásra, s közülük többen név szerint dícsérő elismerésben részesültek.

ZÜGOTT A TAPS, amikor a gyár dolgozóinak átadták az élüzemrész dolgozók szakszervezetének vörös vándorzászlóját, amely a szakma élüzemének jár.

A szép selyem zászlót mindenki megcsodálta.

Mögöttem valaki már a jövőre gondolt:

— Ez rendben van, most megnyertük. De meg is kell ám ezt a zászlót tartani. Birjuk-e? — szólt a mellette ülő idősebb munkáshoz.

— Hogy megtartjuk-e? — felelt a kérdezett nagy komolyan. — Még a Minisztertanács és a SZOT vándorzászlóját is elnyerjük...

Ebben egyetértenek a sörgyáriak.

Úgy szeretnék, hogy a híres vándorzászló, a legmagasabb elismerés az év végén ide kerüljön Kanizsára.

Reméljük, így lesz.

Timár Ede

Megkezdtek az exportszilva szüretelését megénkben

Megénk több gyümölcsstermelő nagyüzemében tegnap délelőtt megkezdődött a «szilvaszüret».

Az Egervári Állami Gazdaságban már szombaton délután befejezték a Grávesteini alma szedését. Az izletes gyümölcsből több mint 20 tonnát takarítottak be. Az utolsó védekezési munkálatokat: a tizenkettedik permetezést a napokban fejezték be az egervári és csöngeti gyümölcsiskertekben. Tegnap a nyiresi üzemegységben megkezdtek a szilva szüretelését.

Egervár, Vasboldogasszony és Gősa községek határa az ország legerősebb és legértékesebb szilvatermelő vidéke. S az idehez hasonlóan, igen gazdag termést negyed évszázada nem takarítottak be a parasztok. A szilva minősége a szakszerű védekezés és a fák jó gondozása miatt kitűnő. Az egervári gazdaságban 6—8 vagon szilvatermessel számolnak. A termés 80 százaléka exportképes. Az első négy vagon exportszilvát még a héten átba indítják Egervárról a Német Szövetségi Köztársaságba.

Pölösken az állami gazdaságban, ugyancsak hétfőn reggel kezdődött a szilva szüretelése. A szilvatermést, mely előre-

láthatóan több mint 3 vagon lesz — a külföldi piacokon értékesítik a pölöskeiek. A bel-földi piacokra eddig 50 tonna kitűnő minőségű étkezési almát szállítottak a gazdaságból.

Igy születik a kávékiöntő

A Üvegyárban a Nagykanizsai laboratóriumi felszerelések mellett a hó elején megkezdtek a kávékiöntők gyártását.

E rövid kis hír nyomán jutottam el rekurátoros kemencékig, hogy az új háztartási cikk születésénél statisztáljak.

A páckeverő helyiség «boszorkánykonyhájában» a műanyag-szakok, halmok, balonok, ládák, téglék — számomra titokzatos — anyagokat rejtenek. A dolgozók arcát groteszkké teszi a védőárc. Szemöldöküket, arcukat, ruhájukat vastagon őrli meg a fehér por.

A helyiség közepén egy hatalmas deszka-

Jobb adminisztrációt kérnek a Közüti Üzemi Vállalat dolgozói Szilárd elbírálást Több támogatást

A Zalaegerszegi Közüti Üzemi Vállalatnál — illetve jog-elődjénél — 1950 október 9-én adták be az első újtást, amelyet az év végéig még 27 követt.

Az azóta elmúlt évek során a vállalat dolgozói 193 újtást adtak be, míg idegen vállalat-tól tapasztalatcsere folytán 332 újtást próbáltak ki.

Az 525 újtásból 204-et elfogadtak, 321-et elutasítottak. Az elfogadott újtások közül 16-nál 231 144 forint kimutatható gazdasági eredmény jelentkezett. Ugyanakkor

24720 forintot fizettek ki

újtási díj címén. A többi — szám szerint 188 — újtásért 13 861 forint eszmei díjazást fizettek ki.

A beadott újtások számának évenkénti statisztikája erős hullámzást mutat.

1950 utolsó 3 hónapjában 27, 1951-ben 119, 1952-ben 131, 1953-ban 60, 1954-ben 113, 1955-ben 54, 1956-ban 20, 1957-ben 15 és ebben az évben mindössze 7 újtást adtak be a dolgozók, illetve vettek át társ-vagy idegen vállalatoktól.

Ha a benyújtott újtásokat vizsgáljuk, meg kell állapítan-

nunk, hogy a kezdeti években tájékozódó, tapogatózó jelleget mutat az újtó mozgalom, 1955-től — bár a beadott újtások számszerűleg csökkentek — gazdasági jelentőségük komoly értéket képvisel.

A vállalatnál

kialakult az újtógárda.

Ezek közül ki kell emelnünk Buttkai István mérnököt, Kószeghy Károlyt, Herczeg Istvánt, Szakmári Bélát, mint főbbszörös újtókat, Pupkai György, Herczeg István, Ká-mán Ferenc, Papp Károly, Schranz János és Török Béla újtókat.

Az újtó munka kielégítő a Közüti Üzemi Vállalatnál, de sok javítani való van az ügykezelésben, a nyilvántartás és az ellenőrzés terén. Hiba van a szerződéskötési utasításokkal, valamint a kísérletezési költségekkel is. Ezek a hiányosságok részben az újtási megbízott állandó cseréjének, másrészt a szakszervezet gyenge ellenőrzésének, a támogatás hiányának a következménye.

Mint Pupkai György — a tapolcai bánya egyik dolgozója — elmondja, a dolgozók között gyengül az újtás iránti érdeklődés. Saját tapasztalatát említi. Minden újtásáról fáradságos munkával modell készített. Esetleges elutasítás esetén a ráfordított idő, anyag, munkadíj kárbavész, nem beszélve az ambícióról. Helyes lenne, ha náluk is megszerveznék a műszakiak segítségét.

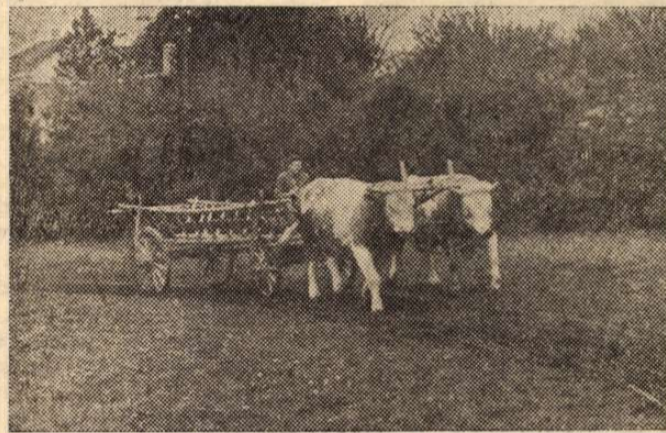
Az elbírálások határozatlanságára

vall, hogy a köcsordulói bányaiban alkalmazandó kötélvezető görgőre beadott újtásait előbb elutasították, majd később kísérletre utalták.

Török Béla szerelő újtást dolgozott ki a Skoda üzem gépkocsik hátsó híd felfüggesztésének megerősítésére. Újtása bevált és országos jelentőségű megtakarítást lehetne vele elérni, ha más kocsiánál is alkalmaznák.

Az újtó mozgalom kiszélesítésére, a fennálló hibák kijavítása érdekében a Közüti Üzemi Vállalatnál több pontból álló határozati javaslatot fogadtak el, amelyet a Közlekedés- és Postaügyi Minisztérium IX. főosztálya által kiadott rendelkezéseknek megfelelően készítették el.

Járomban a Jancsi és a Miska

Szakszerű növendék-bika jártatás a Nagykanizsai Mesterséges Termékenyítő Állomáson

Igy születik a kávékiöntő

teknőben porszerű anyagot kevernek. Ebből lesz a «massza».

A szomszédos csarnokszzerű helyiségben bömbölve zúgnak az olvasztókemencék.

Széles torokkban egymásután tűnik el a belapátolt por. Néhány perc múlva az ajtók lezárulnak. A kemencék 1540 fokos melegében a szürke por olvadni kezd, és a másik oldalon, mint folyékony, izzó láva megcsillan a folyékony üveg.

A nyílást heten veszik körül, a fúvóbrágd tagjai. Hosszú vaspálcájukkal ketten is a nyíláshoz lépnek, vasbotjukkal az izzó folyadékba mártják, s a for-

matartókhoz lépnek. Gyermekkori mesék tüzevőire emlékeztek a kép, amint a csövet szájukba veszik. De nem szippantják föl a cső végén izzó üveget, hanem fújni kezdik, s az eleven fújtatóval az izzó, folyékony üvegből gömb keletkezik, majd a formában felveszik a kívánt alakot.

Mondhatnám, ebben a pillanatban született meg a kávékiöntő. — Később megtudtam, hogy a teljes elkészültéig még sok munka van vele.

A fúvás után egy 600 fokos — úgynevezett hűtőkemencébe helyezik az «újszülöt-tet», ahol lassú forgás közben egyenesen a gyárban.

Kész. Most már csak a csomagolás van hátra. Az új gyártmányból 24 darabot raknak egy kartonba és szállítják. Így születik az új háztartási cikk a Nagykanizsai Üvegyárban.

B—nyi

A jó öreg Singer és a Mannlicher

jel mosolygott. Varrogatott. Vele szemben üres volt a kis varróasztalka előtt a szék, melyen a felesége szokott ülni. Hatvan évig. Most beteg.

— Óh, hatvan év — egymással szemben! Még egymás mellett is sok!... És ez a hatvan év állandó szorgos munkában telt el. Közben persze elbeszélgettek, eltréfálkoztak, tervezgettek, meghányták-vetették a jó és rossz időt, a világ folyását. Nem kis dolog! Ugyanott, ugyanazt. De vagyont nem szereztek...

— Hatvan év alatt de sok szép ruhát megvarrtunk! De hol is vannak már azok a nyalka fiatal emberek, vőlegények, derék és komoly arcok?!... — sóhajtott fel.

— Rég porladnak már — adom meg magamban a feleletet, s én is sóhajtok: — De kár értük!... Mennyit kell öltögetni, varrogatni, hogy szép legyen a világ!

AZ ÖREGHEZ KÉPEST én még fiatal vagyok. Most zsebeli a kabátomat. És már ő is rég porlad majd, mikor az én jó kabátom még mindig a fogason lóg, hacsak a zsebével

együtt végleg el nem szakítja egy belekapaszkodó új, kis pöttömnyi leánya...

Hát nem is akarom, hogy túlélje az a rongy kabát ezt az ingó-bingó fejt, kedves öreget!... Cukrot hordok majd állandóan magammal, s rászoknak az utcánkbeli kislánykák, ahányszor leszakítják, annyiszor kell majd jönnöm újra foltoztatni, egyszer csak megúnom, vagy a kabát nem bírja majd... De hátha az öreg még akkor is bírja?!... Most különösen gyakorta fogok jönni, mert a felesége beteg: orvos is kell, gyógyszer is... Megdolgoztatom az öreget! Megdolgoztatom! Hja! — de ez nem kizsákmányolás-e? Nem teszek-e magamnak majd szemrehányást? Nem bán-e a lelkiismeret?... Mert azt igazán nem szeretném elviselni.

De nem! Hiszen amit kér, a munkabért becsülettel megfizetem. Amennyit kér. Nyolcvan-ni nem tudnak, mert életet teremtetünk magunknak. Mi viszont másra nem áhítunk, mint a saját levegőnkre, szabadságunkra, megújító rendszerünk ezer év távlatát nyitja meg előttünk. Érdekeinkkel nem sértünk meg senkit, de hogy világ elherdált a háborúban?... És akkor, azért mit kapott

vajon? Semmit?... Hát még, annyit sem ér egy felnevelt fiú, mint egy zsebfoltozás?... És hol is vannak már azok az úri bitangok, hogy elverjem rajtuk a port!... Nincsenek. És nem is tehetem, mert több bölcsesség van egy jó öreg Singerben, mint egy Mannlicherben... Leg-alább az öreg Hajtó így mondta. De vajon igaz-e ez? És így igaz-e? És a mi esetünkben ez-e a konkrét igazság?... Próbáljuk csak öltögetni a gondolatokat, míg az öreg a tüt egymásután bökdösi.

— HAGYJUK CSAK EL egy napon a Singereket, gyalupadjainkat és egyebet, s fogjunk a kezünkbe Mannlichert. Tudnunk kell, hogy ki ellen, mi ellen és miért!... Most béke van. Mi nem bántunk senkit, ha minket piszkolnak is. Megfojtani nem tudnak, mert életet teremtetünk magunknak. Mi viszont másra nem áhítunk, mint a saját levegőnkre, szabadságunkra, megújító rendszerünk ezer év távlatát nyitja meg előttünk. Érdekeinkkel nem sértünk meg senkit, de hogy világ elherdált a háborúban?... És akkor, azért mit kapott

egyedül, hát talán bojongok leszünk bólintani egyet, s azt mondani: igen, nem leszünk! Mit nekünk az élet?! Gyalupadjok, Singer-varrógépek mellett hatvan éveket békében ledolgozni? Szépek, szebbé tenni a világot?... Felöltöztetni...? Hát nem bólintunk! Mert a békének teremtő ereje van bennünk! Igenis: szívesebben öltögetünk, foltozunk és öltöztetünk, mint az emberi aljasságnak legaljára nyomjuk magunkat: ahová kívánnának bennünket. A Singer vidáman és bölcsen berregjen csak, de a Mannlicher vigyázza csak ezt a bölcsességet!

— Így van, Hajtó bácsi! — buggyan fel a szívből. — Így ám! Mert né, én már megértem egypár háborút, de sose tudtuk, miért kell elhullanunk az osztrák szó alatt és a Horthy-nóták mellett! A zseb készen volt. Kalapot emelek minden fess, és jól öltöztet ismerősömmek, mert a jó munkát és békét köszöntöm, mire a jó öreg Singer bölcsessége tanított.

legyünk, hát talán bojongok leszünk bólintani egyet, s azt mondani: igen, nem leszünk! Mit nekünk az élet?! Gyalupadjok, Singer-varrógépek mellett hatvan éveket békében ledolgozni? Szépek, szebbé tenni a világot?... Felöltöztetni...? Hát nem bólintunk! Mert a békének teremtő ereje van bennünk! Igenis: szívesebben öltögetünk, foltozunk és öltöztetünk, mint az emberi aljasságnak legaljára nyomjuk magunkat: ahová kívánnának bennünket. A Singer vidáman és bölcsen berregjen csak, de a Mannlicher vigyázza csak ezt a bölcsességet!

— Így van, Hajtó bácsi! — buggyan fel a szívből. — Így ám! Mert né, én már megértem egypár háborút, de sose tudtuk, miért kell elhullanunk az osztrák szó alatt és a Horthy-nóták mellett! A zseb készen volt. Kalapot emelek minden fess, és jól öltöztet ismerősömmek, mert a jó munkát és békét köszöntöm, mire a jó öreg Singer bölcsessége tanított.

S PÁR NAP MÚLVA újra jövők, drága öreg barátom, akit nagyobbra tartok, mint Napoleont, mert ő nyerte meg a csatát a munka és becsület mezején.

Háromfai Sándor